

Tajna policja polityczna

Tajna policja polityczna (policja polityczna) często jest nazywana policją (służbą) bezpieczeństwa. Jest to samodzielna instytucja państwowa, albo np. utajniona część policji, której podstawowym, głównym zadaniem jest utrzymanie porządku publicznego oraz bezpieczeństwa wewnętrznego państwa.(kk)

Tajna policja polityczna (bezpieczeństwa) zajmuje się rozpoznawaniem zagrożeń dla istniejącego ustroju społeczno - politycznego, reżimu politycznego. W tym celu rozpracowuje organizacje oraz pojedyncze osoby prowadzące takie działania, bądź je np. planujące. Rozpoznaje zagrożenia dla bezpieczeństwa przywódców politycznych i państwowych. W tym zakresie jej działania pokrywają się kompetencjami ze służbą kontrwywiadu wewnętrznego. Ponadto wykrywa i zapobiega aktom sabotażu i dywersji skierowanym przeciwko instytucjom politycznym i państwowym. Niekiedy, jak np. miało to miejsce w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej pełni funkcje służby kontrwywiadu, zajmując się zwalczaniem wrogich służb wywiadowczych oraz ich agentury.

Tego typu instytucje najczęściej funkcjonują w niedemokratycznych reżimach politycznych, gdyż władze nie posiadając legitymizacji politycznej i prawnej do sprawowania władzy państwowej opierają się, dla jej utrzymania, na organach represji, czyli na policji politycznej. Do bardzo znanych policji politycznych zaliczamy: **Ochranę**, część Departamentu Policji MSW Rosji carskiej; „**defensywe**”, w skrócie „**defę**” policję polityczną II Rze-

czypospolitej; **Służbę Bezpieczeństwa** PRL oraz jej poprzedników; **PIDE** (Policja Międzynarodowa i Obrony Kraju) w Portugalii; **Gestapo** (Tajna Policja Państwowa) w okresie III Rzeszy; **Securitate** (nazwa potoczna) w Rumunii; **AVH** (Urząd Ochrony Państwa) Węgry czy **KGB** i jego poprzednicy w ZSRR.

W radzieckiej nomenklaturze służb specjalnych zadania policji politycznej były określane jako **wywiad wewnętrzny polityczny**. Działania (wywiad wewnętrzny polityczny) były prowadzone (są prowadzone?) przez istniejące służby specjalne państw, które uważamy za demokratyczne, jak np. Federalne Biuro Śledcze w USA czy Urząd Ochrony Konstytucji w RFN. Ich celem była (jest) ochrona i przeciwdziałanie opozycji wewnętrznej politycznej, walka z ruchem komunistycznym czy też tzw. demokratycznymi ruchami politycznymi.

Przejęcie od klasycznej służby kontrwywiadu (zwalczanie szpiegostwa, terroryzmu, czy nawet walka z korupcją) do działania w charakterze tajnej policji politycznej jest stosunkowo łatwe i może odbywać na podstawie wewnętrznych uregulowań i wytycznych wskazujących cele operacji kontrwywiadowczych, ale mające charakter prześladowania politycznego, np. francuskiej SDCE przeciwko Greenpeace.(kk)